Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

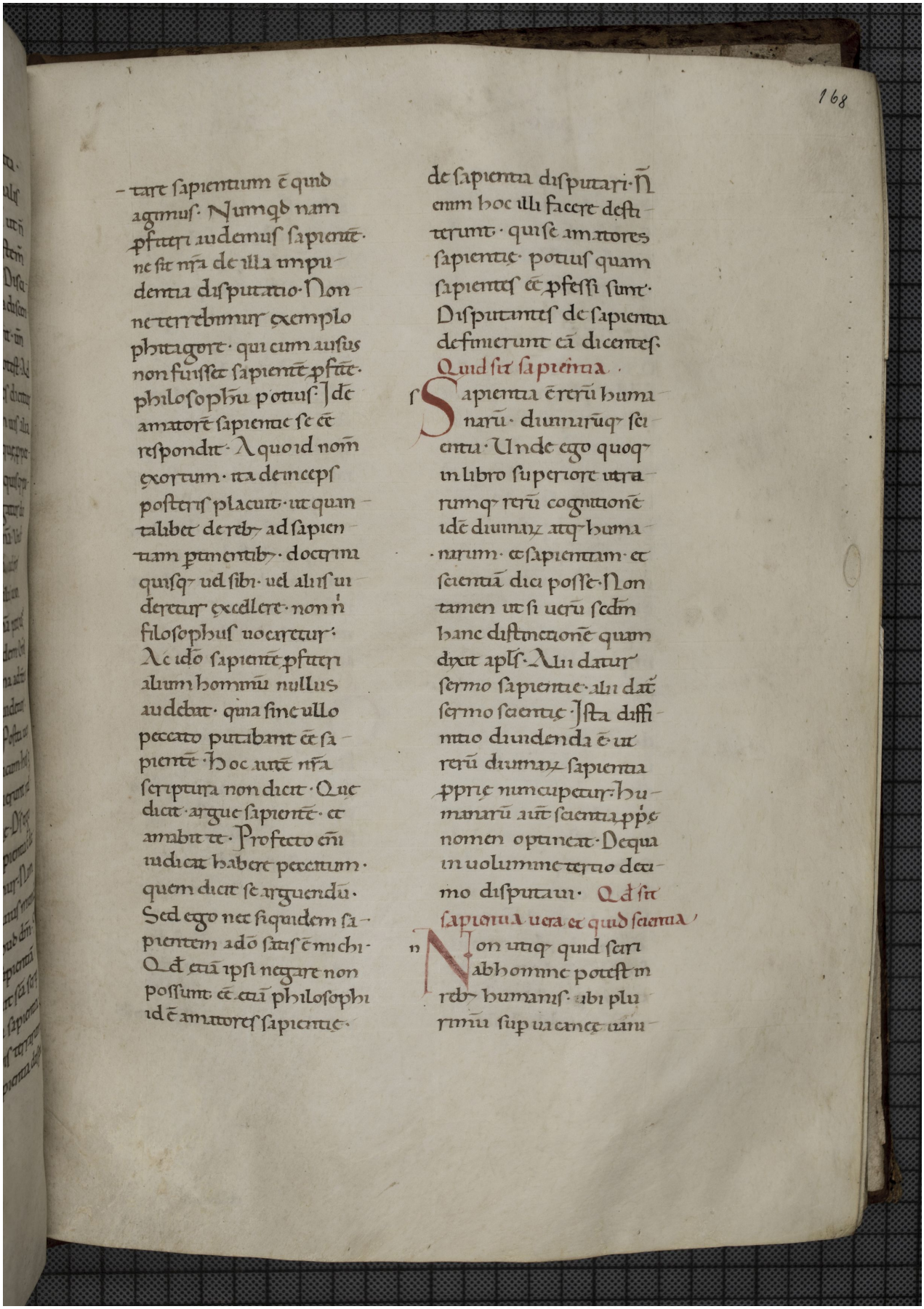

tare sapientium ē quid
agimus. Numqd nam
pfitēri audemus sapiētē.
ne sit nra de illa impu
dentia disputatio. Non
ne terrebimur exemplo
phitagore. qui cum ausus
non fuisse sapiētē pfitē.
philosophū potius. Idē
amatorē sapiētiē se ē
respondit. A quo id nom
exortum. ita deinceps
posteris placuit. ut quan
talibet de rebus ad sapien
tiam pmentibus. doctrina
quisq; uel sibi. uel alius ui
deretur excellere. non n
filosophus uocaretur.
Ac idō sapiētē pfitēri
alium hominū nullus
audebat. quia sine ullo
peccato putabant ē sa
piētē. Hoc autē nra
scriptura non dicit. Que
dicit. argue sapiētē. et
amabit te. Profecto enī
iudicat habere peccatum.
quem dicit se arguendū.
Sed ego nec siquidem sa
pientem adō satis ē mihi.
Qd etiā ipsi negare non
possunt ē etiā philosophi
id ē amatores sapiētiē.
de sapientia disputari. Nā
enim hoc illi facere desis
terunt. qui se amatores
sapiētiē. potius quam
sapientes ē pfessi sunt.
Disputantes de sapientia
definierunt eā dicentes.

Quid sit sapiēntia.

Sapientia ē rerū huma
narū. diuinarūq; scī
entia. Unde ego quoq;
in libro superiore utra
rumq; rerū cognitionē
idē diuinaq; atq; huma
narum. et sapientiam. et
scientiā dici posse. Non
tamen ut si uerū secdm
hanc distinctionē quam
dixit aplis. Alii datur
sermo sapiētiē. alii dat
sermo scientiē. Ista diffi
nitio diuidenda ē ut
rerū diuinaq; sapientia
ppriē nuncupetur. hu
manarū autē scientia ppē
nomen optineat. De qua
in uolumine tertio deci
mo disputaui. Qd sit
sapientia uera et quid scientia.

Non utiq; quid scīa
ab homine potest in
rebus humanis. ubi plu
rimū supuacanē uanu